

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

P-483/2008-82

REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU

Prihvaćeno iz nalog preko pošte, dat: 26-02-2020

Predana na poštu obično-prp. rine: 24. 02. 2020

Pošta: Zagreb 584392364

Broj primjeraka: 5 Prilog: -

Pristojba: - Potpis: Broj: Rev 4049/2019-5

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, Željka Glušića člana vijeća i suca izjavitelja, Željka Šarića člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i mr.sc. Igora Periša člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DIONA trgovačko dioničko društvo u stečaju, OIB: 36985141288, Zagreb, Donje Svetice 127, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Matić, odvjetnik u Zagrebu, protiv prvotuzenika Ivica Magića, OIB: 59894340859, Zagreb, Ilica 47, kojeg zastupa punomoćnica Kornelija Brlečić Ivko, odvjetnica u Zagrebu, te drugotuzenika Mirka Petrovića, OIB: 66898415377, Zagreb, Rapska 28a, kojeg zastupa punomoćnica Desanka Vranjican, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o revizijama prvotuzenika i drugotuzenika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6856/09-9 od 5. veljače 2014., ispravljene rješenjem istog suda poslovni broj Pž-6856/09-15 od 16. srpnja 2014., kojom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-483/08-27 od 22. travnja 2009., u sjednici održanoj 12. veljače 2020.,

riješio je:

I/ Ukida se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6856/09-9 od 5. veljače 2014., ispravljena rješenjem istog suda poslovni broj Pž-6856/09-15 od 16. srpnja 2014. u dijelu pod stavkom II. izreke te se predmet u tom dijelu vraća Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske na ponovno suđenje.

II/ Odlučivanje o troškovima revizije ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje da je ništav Ugovor o nadoknadi troškova obavljanja stečajno-upraviteljske službe koji su 1. ožujka 2004. sklopili tužitelj i J.t.d Magić i dr., javno trgovačko društvo za stečajno-upraviteljsku službu, kao i zahtjev tužitelja da mu tuženici, zajedno s J.t.d. Magić i dr. te R.T. Magić d.o.o. za reviziju i usluge, solidarno isplate 3.294.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose od dospijeća do isplate (stavak I. izreke). Ujedno je naloženo tužitelju nadoknaditi prvotuzeniku, J.t.d Magić i dr. i R.T. Magić d.o.o. troškove parničnog postupka u iznosu od 195.496,64 kn (stavak II. izreke).

Drugostupanjskom presudom žalba tužitelja je djelomično odbijena i potvrđena presuda suda prvog stupnja u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje ništavosti Ugovora o nadoknadi troškova obavljanja stečajno-upraviteljske službe od 1. ožujka 2014., u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu 2.635.200,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama i u dijelu kojim je obvezan tužitelj nadoknaditi prvotuženiku i J.t.d. Magić i dr. troškove parničnog postupka u iznosu od 65.189,91 kn (stavak I. izreke); dok je presuda suda prvog stupnja preinačena u dijelu kojim je odbijen zahtjev za isplatu 658.800,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama kao i u odluci o troškovima postupka u dijelu kojim je naloženo tužitelju nadoknaditi tuženicama parnične troškove u iznosu od 114.232,01 kn na način da je naloženo prvotuženiku, drugotuženiku i J.t.d. Magić i dr. platiti solidarno tužitelju 658.800,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose od dospijeca do isplate (stavak II.1. izreke), odbijen je zahtjev tužitelja za nadoknadom parničnih troškova u iznosu od 114.232,11 kn (stavak II.2. izreke), utvrđeno je da punomoćniku tužitelju pripada naknada troškova u iznosu od 2.864,00 kn na teret Državnog proračuna (stavak II.3. izreke), a odbijen je zahtjev prvotuženika i J.t.d. Magić i dr. za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 44.217,48 kn (stavak II.4. izreke).

Protiv drugostupanjske presude, u dijelu kojim je preinačena presuda suda prvog stupnja, reviziju su podnijeli prvo i drugotuženici zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se drugostupanjska presuda u pobijanom dijelu preinači, a tužitelj obveže nadoknaditi tuženicama parnične troškove, uključujući i trošak revizije.

Na revizije tuženika nije odgovoreno.

Revizije su osnovane.

Predmet spora je zahtjev za utvrđenje ništavosti ugovora o nadoknadi troškova obavljanja stečajno-upraviteljske službe od 1. ožujka 2004. te posljedično tome, zahtjev za vraćanje primljenog po osnovi tog ugovora.

Uz obrazloženje da ugovor koji su tužitelj i J.t.d. Magić i dr., javno trgovačko društvo za stečajno-upraviteljsku službu, sklopili 1. ožujka 2004. nije ništav u smislu odredbe članka 103. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje: ZOO), prvostupanjski sud odbio je, primjenom odredbe članka 104. stavak 1. ZOO, i zahtjev tužitelja da mu tuženici vrate ono što su primili po osnovi tog ugovora.

Drugostupanjski sud, iako prihvaća ocjenu prvostupanjskog suda da se ne radi o ništavom pravnom poslu, djelomično preinačava pobijanu odluku i obvezuje tuženike da solidarno s J.t.d. Magić i dr. isplate tužitelju 658.800,00 kn, uz obrazloženje da je sud prvog stupnja, cijeneći osnovanost zahtjeva za isplatu, propustio pravilno ocijeniti odredbu članka 5. spornog Ugovora, kojom je propisano da sastavni dio tog ugovora čine sudska rješenja i odobreni troškovnici, da ugovor vrijedi za razdoblje tromjesečnog troškovnika, te da se automatski obnavlja ukoliko nema izmjena u odobrenim troškovima narednog razdoblja.

Polazeći od utvrđenja da je nakon 28. veljače 2007. došlo do promjene, jer nakon tog razdoblja stečajni sudac svojim rješenjima troškovnike nije odobravao, drugostupanjski sud

zaključuje da za isplate obavljene nakon 28. veljače 2007. (sve do prosinca 2007.) nije postojala valjana pravna osnova, slijedom čega je, na temelju odredbe članka 94. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 152/11 i 111/12 – dalje: ZTD), prihvatio zahtjev tužitelja za isplatu 658.800,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, a koji su dospijevali u razdoblju od travnja do prosinca 2007.

Drugim riječima, drugostupanjski se sud, kod ocjene osnovanosti zahtjeva za isplatu, nije zadržao samo na posljedicama nišavosti, već se upustio u ocjenu je li za prijelaz imovine tužitelja u imovinu druge strane Ugovora o nadoknadi troškova obavljanja stečajno-upraviteljske službe postojala osnova u rješenjima stečajnog suca.

U pravu su stoga revidenti kada ukazuju da je u postupku pred sudom drugog stupnja počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 12. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 – dalje: ZPP), jer je drugostupanjski sud na taj način postupio suprotno odredbi članka 2. stavak 1. ZPP i osnovnom načelu parničnog postupka da sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

Činjenična osnova zahtjeva za isplatu je vraćanje primljenog po osnovi ništavog ugovora (članak 104. stavak 1. ZOO), a upravo je činjenična osnova tužbe od presudnog značaja za individualizaciju tužbenog zahtjeva.

Stoga, kada se drugostupanjski sud upustio u ispitivanje drugog činjeničnog supstrata kojeg tužitelj tijekom postupka nije isticao i kada je zahtjev za isplatu cijenio na temelju tako utvrđenih činjenica, tada je isti nedvojbeno prekoračio granice odlučivanja o postavljenom tužbenom zahtjevu. Činjenica (ne)ispunjenja uvjeta iz konkretne odredbe ugovora za naplatu troškova stečajno-upraviteljske službe opredjeljuje (novi) zahtjev kojeg tužitelj tijekom postupka nije stavio.

Tužitelj je u žalbi protiv prvostupanjske presude, kojom je njegov zahtjev za isplatu odbijen primjenom odredbe članka 104. stavak 1. ZOO, prigovorio da je sud morao, za troškove za koje je utvrđeno da nemaju odobrenje u rješenjima stečajnog suca, naložiti tuženicima da ih vrate tužitelju, neovisno o tome što je u tužbi navedena druga pravna osnova, imajući na umu odredbu članka 186. stavak 3. ZPP prema kojoj sud nije vezan za pravnu osnovu tužbenog zahtjeva koju je tužitelj naveo.

Tužitelju ovdje valja ukazati da se u konkretnom slučaju ne radi samo o izmjeni pravne osnove zahtjeva, za koju sud nije vezan, već o izmjeni činjenične osnove, za koju je sud vezan, jer je ta osnova (nepostojanje valjane pravne osnove za isplatu u smislu članka 5. ugovora) bitno drukčija od one na koju se tužitelj pozvao (vraćanje primljenog po osnovi ništavog ugovora).

Slijedom navedenoga, prihvaćanjem ovog revizijskog razloga (da je pobijanom odlukom odlučeno o nečem drugom, a ne o onome što je traženo), na temelju odredbe članka 396. stavak 1. ZPP, odlučeno je kao pod stavkom I. izreke ovog rješenja, bez da se ovaj sud upuštao u ocjenu osnovanosti ostalih revizijskih razloga.

Odluka sadržana pod stavkom II. izreke ovog rješenja temelji se na odredbi članka 166. stavak 3. ZPP.

Zagreb, 12. veljače 2020.

Predsjednica vijeća:
Renata Šantek, v. r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisanice za prijem i otpremu

